

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3Co/649/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1711215498
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 08. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Šramková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2013:1711215498.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o. , IČO: 35 724 803, so sídlom Údernícka 5, Bratislava, zast.: TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., advokátska kancelária, so sídlom Údernícka 5, Bratislava, proti odporkyňi: A. O., K.. XX.XX.XXXX, I. O. P. XXX/XX, Q., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporkyne: Spotrebiteľské združenie OSA, IČO: 42 460 086, so sídlom Fedinova 9, Bratislava, zast.: HKP Legal, s.r.o., Sasinkova 6, Bratislava, o zaplatenie 3.637,58-€ s príslušenstvom, na odvolanie vedľajšieho účastníka na strane odporkyne proti uzneseniu Okresného súdu Pezinok, č.k. 10C/30/2012- 48 zo dňa 23.08.2012 takto

rozhodol:

Návrh na prerušenie konania sa **z a m i e t a** .

Uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti sa **p o t v r d z u j e** .

Vedľajší účastník je povinný zaplatiť navrhovateľovi trovy odvolacieho konania vo výške 87,83-€ k rukám právneho zástupcu navrhovateľa, do 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa konanie zastavil. Navrhovateľovi vrátil súdny poplatok v sume 211,37-€ prostredníctvom Daňového úradu Bratislava. Odporkyňi a vedľajšiemu účastníkovi nepriznal náhradu trov konania.

Súd prvého stupňa dospel k záveru, že vzhľadom na skutočnosť, že navrhovateľ vzal návrh na začatie konania proti odporcovi v celom rozsahu späť skôr, než sa začalo pojednávanie, konanie podľa § 96 ods. 1 O.s.p. zastavil.

O vrátení súdneho poplatku navrhovateľovi súd rozhodol podľa ust. § 11 ods. 3, 4 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a navrhovateľovi vrátil krátený súdny poplatok vo výške 211,37-€.

O náhrade trov konania súd prvého stupňa rozhodol podľa ust. § 146 ods. 2 O.s.p.. V prejednávanej veci bolo potrebné vyhodnotiť späťvzatie návrhu v celom rozsahu za skutočnosť, s ktorou je spojený procesný následok zaťažujúci navrhovateľa v podobe prezumpcie zavinenia na zastavení konania. Zastavenie konania potom vyvoláva nárok odporkyne a vedľajšieho účastníka na náhradu trov konania.

Spotrebiteľské združenie, ktoré vstúpilo do konania má vo svojich stanovách uvedené, že jeho základnou úlohou je okrem iného zastupovanie spotrebiteľov pred súdom a vystupovať v súdnych sporoch na strane spotrebiteľov. Naplnenie základného cieľa združenia môže byť vykonané aj za pomoci a prostredníctvom advokáta, ale k naplneniu úmyslu zákonodarcu a cieľov prijatej právnej úpravy ochrany spotrebiteľa je potrebné uvažovať o náhrade týchto výdavkov združenia iba v celkom výnimočných prípadoch.

Uplatnenie náhrady trov právneho zastúpenia vedľajším účastníkom za prevzatie a prípravu právneho zastúpenia bez možnosti oboznámiť sa s návrhom vo veci samej možno považovať za šikanózný výkon práva, a teda taký výkon práva, ktorý má za úmysel nečestne získať majetkový prospech a spôsobiť

tak druhej strane škodu. Advokát súčasne podáva voči návrhu „bianco“ námietku premlčania, kedy opomína, že takýto neuváženy úkon vyvoláva ďalšie úkony protistrany, ktorým sa navyšujú trovy konania. Až po doručení návrhu vo vyjadrení sa zaoberá individuálnymi náležitosťami premlčania konkrétneho nároku navrhovateľa. Podľa názoru súdu prvého stupňa poskytnutie ochrany spotrebiteľovi vo forme procesných úkonov vykonaných v konkrétnej právnej veci neprekračuje rámec minimálnej odbornej úrovne právnych znalostí osôb vykonávajúcich činnosť v prospech združenia, ktoré má reálne, nie len formálne naplňať obsah a účel právnej normy ochrany spotrebiteľa podľa ust. § 25 ZoS. Súd prvého stupňa mal s poukazom na uvedené za to, že trovy vedľajšieho účastníka spočívajúce v odmene advokáta za poskytnutie úkonov právnej služby neboli vynaložené účelne a preto mu nemohli byť priznané.

Odporkyni žiadne trovy konania nevznikli, preto jej súd ich náhradu nepriznal.

Uznesenie súdu prvého stupňa napadol prostredníctvom svojho právneho zástupcu podaním zo dňa 02.10.2012 odvolaním vedľajší účastník na strane odporkyne. Podľa názoru vedľajšieho účastníka na strane odporkyne uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci v zmysle ust. § 205 ods. 2 písm. f) O.s.p.. Žiadal, aby odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa zmenil v časti výroku o nepriznaní trov konania vedľajšiemu tak, že navrhovateľ je povinný nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania alebo odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa zrušil vo výroku o náhrade trov konania vedľajšiemu účastníkovi a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Nesprávne právne posúdenie podľa názoru vedľajšieho účastníka spočíva v nesprávnej právnej aplikácii ust. § 150 O.s.p.. Pre aplikáciu citovaného ustanovenia sa vyžaduje, aby sa jednalo o celkom výnimočný prípad, ktorý musí byť v rozhodnutí náležite odôvodnený. Argumentáciu súdu prvého stupňa mal preto v predmetnom smere za svojoľnú a tendenčnú.

Vedľajší účastník ďalej uviedol, že do konania vstúpil oznámením, ktorým zároveň vzniesol námietku premlčania obsahujúcu relevantnú právnu argumentáciu vedľajšieho účastníka, ktorá mala preukázateľne za následok prehodnotenie argumentačnej aj procesnej pozície zo strany navrhovateľa, nadväzne späťvzatie žaloby a zastavenia konania voči hlavnému účastníkovi. Vedľajší účastník nevidí význam v poukazovaní na jednotlivé neprijateľné podmienky, ktoré sú už judikované inými súdmi ako neprijateľné, keď dlh odporcu je premlčaný. Uviedol, že námietka premlčania nebola daná zo strany hlavného účastníka a nemohla byť daná ani zo strany súdu, námietka premlčania je právnou námietkou vyplývajúcou z hmotnoprávnych právnych predpisov a bez právneho posúdenia veci a bez vzniesenia námietky premlčania zo strany vedľajšieho účastníka by v danom konaní nemohlo byť na ňu zo strany súdu prihliadnuté. Mal za to, že súd prvého stupňa svojím postupom a nepriznaním náhrady priamo poprel rovnosť podmienok v konaní, zasiahol do procesných práv vedľajšieho účastníka garantovaných vymedzených zákonom. Zdôraznil, že súd v mnohých predchádzajúcich konaniach iniciovaných navrhovateľom v hrubom rozpore s § 173 ods. 9 O.s.p. preukázateľne vydal platobné rozkazy bez toho, aby ex - offo skúmal neprijateľnosť podmienok spotrebiteľských zmlúv, čím poškodil spotrebiteľov a založil zodpovednosť štátu za škodu voči spotrebiteľom a vedľajší účastník za to, že súd prvého stupňa aj v tejto veci postupoval úmyselne v prospech záujmov navrhovateľa. Vedľajší účastník namietal nesprávne právne posúdenie veci, ktoré spočíva v nesprávnej aplikácii ust. § 142 ods. 1 O.s.p. Namietal, že súd prvého stupňa mal o trovách konania rozhodnúť podľa ust. § 146 ods. 2 prvá veta O.s.p. a tým, že navrhovateľ zobral návrh v celom rozsahu späť, zaviniť, že konanie sa muselo zastaviť, pričom sa tak nestalo pre správanie odporcu. Má za to, že vzhľadom na skutočnosť, že na strane odporcu vystupoval vedľajší účastník, ktorý má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník a vedľajšiemu účastníkovi vznikli v konaní trovy v súvislosti s vykonávaním úkonov právnej služby právnym zástupcom, súd prvého stupňa mal priznať vedľajšiemu účastníkovi právo na náhradu trov konania v požadovanej výške podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p. Vedľajší účastník mal za to, že mu nie je možné odoprieť právo dať sa zastúpiť advokátom a nahradenie trov právneho zastúpenia zo strany navrhovateľa je spravodlivé. V dôvodoch odvolania ďalej poukázal na viaceré rozhodnutia krajských súdov SR v obdobných veciach, z ktorých jednak citoval a zároveň ich predložil spolu s odvolaním ako prílohu.

V prípade, ak sa odvolací súd stotožní s názorom súdu prvého stupňa vedľajší účastník žiadal, aby odvolací súd v zmysle § 109 ods. 1 písm. c) O.s.p. konanie prerušil a požiadal Súdny dvor EÚ o rozhodnutie o práve spotrebiteľského združenia na plnohodnotné právne zastúpenie - vrátane práva na

priznanie náhrady trov konania v prípade, ak procesné úkony združenia budú v súdnom procese na prospech spotrebiteľa a budú mať v časti týkajúcej sa účasti spotrebiteľského združenia za následok úspech vo veci - ako o predbežnej otázke.

K odvolaniu vedľajšieho účastníka na strane odporcu sa vyjadril navrhovateľ prostredníctvom svojho právneho zástupcu podaním zo dňa 30.10.2012. Žiadal, aby odvolací súd napadnutý výrok o trovách konania preskúmal a podľa ust. § 219 O.s.p. potvrdil.

Navrhovateľ vo svojom vyjadrení uviedol, že sa stotožňuje s rozhodnutím súdu prvého stupňa, ktorým nepriznal vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne náhradu trov konania, nakoľko má za to, že v danom prípade nemožno hovoriť o trovách účelne vynaložených na uplatnenie alebo bránenie práva. Zastával názor, že vedľajší účastník - združenie na ochranu spotrebiteľa - musí byť sám z podstaty svojej evidencie schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach, pričom podľa údajov registrácie Ministerstva vnútra SR samotné združenie má v radoch členov, ktorí majú evidentne právnické vzdelanie. Poukázal na to, že má z vlastných skúseností vedomosť, že združenie vstupuje do množstva konaní bez ohľadu na stav konania a vôľu odporcu, a to oznámením o vstupe združenia do konania, ktoré obsahuje žiadosť o zaslanie žaloby a návrh na priznanie trov konania. Mal za to, že pred zaslaním oznámenia o vstupe do konania, nemá združenie žiadnu vedomosť o prejednávacom prípade. Zastával názor, že trovy konania vedľajšieho účastníka na strane odporcu nie sú trovami účelne vynaloženými na uplatňovanie alebo bránenie práva, čo je dôvodom hodným osobitného zreteľa v zmysle ust. § 150 O.s.p. Uviedol, že vedľajší účastník na strane odporcu v súvislosti s dôvodnosťou trov konania poukázal na ustanovenie § 137 O.s.p., avšak podľa navrhovateľa združenie vstúpilo do konania ako vedľajší účastník na strane odporcu, ktorý odporcu v konaní nezastupuje. Z uvedeného dôvodu nemožno pri zdôvodňovaní oprávnenosti nároku na náhradu trov konania argumentovať vyššie uvedeným ustanovením, nakoľko to priznáva náhradu hotových výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, čiže ide najmä o Centrum právnej pomoci. Zastával názor, že ustanovenia Charty základných práv EÚ ako aj rozhodnutia Súdneho dvora EÚ, na ktoré vedľajší účastník na strane odporcu poukazuje, sa týkajú všeobecne ochrany spotrebiteľa. Žiadne z predmetných ustanovení nepoukazuje na to, že by sa združenia na ochranu práv spotrebiteľa mali nechávať zastupovať advokátmi, ale len na to, že nie je vylúčené, aby pomoc spotrebiteľom poskytovali priamo právnické osoby. Podľa navrhovateľa konaním vedľajšieho účastníka v podobe jeho právneho zastúpenia dochádza k nadbytočnému navyšovaniu trov konania a ne hospodárnosti konania, a na túto skutočnosť súd prvého stupňa správne prihliadol a vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov konania nepriznal. K návrhu na predloženie prejudiciálnej otázky Súdnemu dvoru EÚ v súvislosti s nárokom na náhradu trov konania združenia ako vedľajšieho účastníka uviedol, že má za to, že tento návrh je nedôvodný a nespĺňa podmienky prejudiciálneho konania, vzhľadom k tomu, že v každom jednotlivom prípade je nevyhnutné posudzovať účelnosť vynaložených trov konania. V zmysle práva Európskej únie je z prejudiciálneho konania vylúčené vnútroštátne právo členských štátov, čiže Súdny dvor Európskej únie nemôže v žiadnom prípade vykladať vnútroštátne právo členských štátov alebo posudzovať jeho platnosť. Na základe vyššie uvedeného navrhovateľ navrhol, aby odvolací súd napadnutý výrok súdu prvého stupňa o trovách konania vedľajšieho účastníka na strane odporcu v zmysle ust. § 219 O.s.p. potvrdil. Zároveň si uplatnil a vyčísliť trovy odvolacieho konania.

Odporkyňa sa k podanému odvolaniu vedľajšieho účastníka nevyjadrila.

Odvolací súd prejednal vec podľa ust. § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že uznesenie súdu prvého stupňa v jeho napadnutej časti je vecne správne a odvolanie vedľajšieho účastníka na strane odporkyne nie je dôvodné.

Odvolací súd vzhľadom na návrh vedľajšieho účastníka, ktorým sa domáhal prerušenia konania podľa ust. § 109 ods. 1, písm. c) O. s. p. sa najprv zaoberal týmto návrhom.

Podľa ust. 109 ods. 1, písm. c) O. s. p. súd konanie preruší, ak rozhodol, že požiada Súdny dvor Európskych spoločenstiev o rozhodnutie o predbežnej otázke podľa medzinárodnej zmluvy.

Konanie o takzvanej predbežnej otázke (prejudiciálne konanie) je konaním pred Súdnym dvorom ES a zároveň konaním, ktoré z hľadiska svojej dôležitosti pre celkový systém komunitárneho práva zohráva prvoradú a nezastupiteľnú úlohu. Všetky základné idey a princípy komunitárneho práva, ktoré neboli

striktné definované v primárnom práve (v zakladajúcich zmluvách, ich dodatkoch a doplnkoch), doviedil vo svojej judikatúre Súdny dvor ES (princíp prednosti komunitárneho práva, princíp bezprostredných účinkov komunitárneho práva atď.).

Konanie o predbežnej otázke vychádza z niekoľkých zásadných premís. V prvom rade je potrebné si uvedomiť, že charakter komunitárneho (a následne únieového a európskeho), predovšetkým doktrína priority, prednosti komunitárneho práva pred právom vnútroštátnym, predpokladá, že akékoľvek nejasnosti či divergencie vyplývajúce z jeho aplikácie nemôže záväzným spôsobom vykladať vnútroštátny (národný) súd. Vnútroštátny súd nemôže rozhodovať o otázkach platnosti a výkladu komunitárneho práva, ale ako jediný je oprávnený závery Súdneho dvora ES aplikovať na konkrétny ním prejednávaný prípad.

Vnútroštátny súd môže položiť len takú otázku, ktorá sa týka :

- výkladu komunitárneho práva, konkrétne výkladu Zmluvy o založení ES
- platnosti sekundárneho práva komunitárneho práva
- výkladu štatútov orgánov zriadených aktom Rady ES.

Vo všetkých prípadoch musí vnútroštátny súd preukázať, v čom je posúdenie nastolenej otázky podstatné pre konkrétne rozhodnutie vo veci (viď dôvodovú správu k § 109 O. s. p. Občiansky súdny poriadok Š. a kolektív, O. edícia komentované zákony).

Vedľajší účastník svojim návrhom formuloval otázky, v zmysle ktorých sa domáhal aby Súdny dvor ES zodpovedal na otázky výkladu vnútroštátneho práva. V položených otázkach nejde o prípadný rozpor, či v danom prípade pri priznaní trov konania konal súd v rozpore s komunitárnym právom, ale domáha sa vedľajší účastník zodpovedania, že mu trovy konania patria. Ustanovenie procesných podmienok, ktoré sa uplatnia pri prejednávaní a rozhodovaní sporov (a teda aj rozhodovanie o trovách konania) je vecou vnútroštátneho právneho poriadku každého členského štátu podľa zásady procesnej autonómie členských štátov, pod podmienkou, že takéto pravidlá nie sú menej priaznivé ako pravidlá upravujúce obdobné situácie vnútroštátnej povahy (zásada ekvivalencie) a že nevedú k praktickej nemožnosti alebo nadmernému sťaženiu výkonu práv priznaných právnym poriadkom Európskej únie (zásada efektivity) (rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 9 Co 70/2012).

Vzhľadom na uvedené vyššie odvolací súd návrh vedľajšieho účastníka na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1, písm. c) O. s. p. ako nedôvodný zamietol.

Predmetom odvolacieho konania bol nárok vedľajšieho účastníka na trovy konania.

Podľa obsahu odvolania vedľajší účastník v odvolaní v prvom rade namieta nerovnaký prístup súdu a tú skutočnosť, že mu súdom prvého stupňa je odmietané právo na právne zastúpenie advokátom.

Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje na to, že súd prvého stupňa neodmietol vedľajšiemu účastníkovi na riadne právne zastúpenie advokátom (resp. právnom spoločnosťou). Z odôvodnenia rozhodnutia súdu prvého stupňa takýto postup ani nenasvedčuje. Preto odvolanie vedľajšieho účastníka je v tomto smere nedôvodné a kontraproduktívne.

Podľa § 142 ods. 1 O. s. p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 146 ods. 2 veta prvá O. s. p. ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy.

Z konania je nesporné, že navrhovateľ svojim podaním zo dňa 31.07.2012, doručeným súdu prvého stupňa 03.08.2012 vzal návrh späť a žiadal konanie zastaviť.

Z konania je tiež nesporné, že vedľajší účastník oznámil vstup do konania podaním zo dňa 13.4.2012, doručeným súdu dňa 18.4.2012. Týmto podaním žiadal o doručenie návrhu na začatie konania .

Vstup do konania odôvodnil citáciou § 93 ods. 2, § 93 ods. 3, § 93 ods. 4 O. s. p., § 3 ods. 4, § 3 ods. 5 a § 25 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľov. Ďalej uviedol v čom spočíva jeho činnosť a konštatoval, že predmetná vec je spotrebiteľským sporom. Žiadal preto o zaslanie elektronickej verzie návrhu konania na začatie konania.

Zároveň týmto podaním vzniesol námietku premlčania, ktorú odôvodnil, Vychádzajúc zo záverov právneho posúdenia dôvodnosti nárokov uplatňovaných navrhovateľom v obdobných súdnych konaniach vedených v spotrebiteľských veciach máme za to, že (aj) nároky navrhovateľa uplatňované v tomto konaní sú premlčané a preto v záujme efektívnej ochrany odporcu ako spotrebiteľa týmto vznášame námietku premlčania vo vzťahu k nárokom uplatňovaným voči odporcovi v tomto konaní a navrhujeme návrh v celom rozsahu zamietnuť.“....

Zároveň sa domáhal priznania náhrady trov konania za 2 úkony právnej služby, ktoré bližšie nešpecifikoval, s tým, že tieto špecifikuje po skončení konania, resp. na výzvu súdu.

K podaniu priložil vedľajší účastník kópiu plnomocenstva zo dňa 20.2.2012, ktorým vedľajší účastník splnomocnil advokátsku kanceláriu HKP Legal, s. r. o. ...“na právne zastupovanie vo všetkých konaniach vo veci spotrebiteľských žalôb, v ktorých splnomocniteľ vystupuje ako aktívne alebo pasívne legitimovaný, alebo do ktorých vstúpi ako vedľajší účastník na základe svojho oprávnenia v zmysle § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v platnom znení alebo § 54 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka v platnom znení (? uvedené zákonné ustanovenia Obchodného zákonníka sa týka právnych prostriedkov ochrany proti nekalej súťaži). Týmto ho splnomocňuje na všetky úkony právnej služby a na všetky s konaním súvisiace úkony, ako aj na úkony spojené so získaním informácií o prebiehajúcich spotrebiteľských konaniach.“... .

Následne vedľajší účastník na strane odporcu doručil súdu prvého stupňa vyjadrenie zo dňa 27. júla 2012, v ktorom sa vyjadril jednak k návrhu na začatie konania a bližšie špecifikoval už vznesenú námietku premlčania. Súčasne si uplatnil náhradu trov právneho zastúpenia, a to za prevzatie a prípravu zastúpenia vrátane prvej porady s klientom a za vyjadrenie zo dňa 27.07.2012. Náhradu trov konania sumárne vyčíslil vo výške 404,74-€.

Odvolačný súd rovnako ako súd prvého stupňa dospel k názoru, že navrhovateľ späťvzatím návrhu zavinil zastavenie konania.

Vedľajšiemu účastníkovi teda môžu patriť trovy právneho zastúpenia, musia však spĺňať podmienku, že boli potrebné pre účelné uplatňovanie alebo bránenie práva.

Podľa § 142 ods. 1 O. s. p. súd pri priznávaní trov konania účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, musí prihliadať a každý jeden úkon právnej služby musí posudzovať podľa toho, či bol potrebný na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Súd rozhodujúci o priznaní náhrady trov konania podľa § 142 ods. 1 O. s. p. je povinný vždy skúmať účelnosť vynaložených trov konania uplatnených úspešným účastníkom konania v spore. Účelnosť je vlastnosť procesu spočívajúca v sledovaní cieľa. Účelnosť spravidla nachádza svoju opodstatnenosť vtedy, ak vychádza zo zákonných dôvodov a neprekračuje ich medze. Je preto potrebné rozlišovať medzi právom účastníka konania (fyzickej, právnickej osoby, štátneho orgánu) na právnu pomoc a nárokom na náhradu trov konania za poskytnutú právnu pomoc. Trovy konania potrebné na účelné vynaloženie alebo na ochranu práv sa však nemôžu posudzovať ako celok, aj keď účastník má právo na náhradu trov konania, pretože každý úkon alebo každé plnenie trov treba posudzovať samostatne (viď NS SR vo veci sp. zn. 4 M Cdo 21/2009).

V danom prípade nemožno prijať záver, že právny zástupca vedľajšieho účastníka na strane odporcu vykonal úkony nevyhnutné pre úspech vo veci, prípadne úkony, ktoré podnietili konanie navrhovateľa k späťvzatiu návrhu.

Z úkonov vedľajšieho účastníka, a to konkrétne z podania zo dňa 13.4.2012, doručenému súdu dňa 18.4.2012 vyplýva, že vedľajší účastník vstupoval do konania v čase, kedy nemal vedomosti o obsahu žalobného návrhu, teda čoho sa navrhovateľ vo svojom žalobnom návrhu domáha. Týmto podaním, ktorým zahlásil svoj vstup do konania zároveň požiadal o doručenie žalobného návrhu na začatie konania. Preto pri udeľovaní plnej moci zo dňa 20.2.2012 nemohol vedľajší účastník advokátovi

poskytnúť žiadne informácie o konaní, o žalobnom návrhu. Samotné prevzatie zastupovania advokátom bez toho, aby mu boli poskytnuté akékoľvek informácie o konaní nie je možné považovať za úkon právnej pomoci v zmysle vyššie uvedenej citovanej vyhlášky a tým ani za účelne vynaložené trovy konania na uplatňovanie, alebo bránenie práva.

Z obsahu spisu vyplýva, že vedľajší účastník na strane odporcu je zastúpený advokátom, ktorý žiadal o priznanie náhrady trov konania. Zo samotného podania právneho zástupcu vedľajšieho účastníka vyplýva, že žiadal o doručenie návrhu na začatie konania, z čoho je zrejmé, že sa chcel oboznámiť so spisovým materiálom. Nie je v danom prípade zrejmé, akým spôsobom sa právny zástupca vedľajšieho účastníka konania oboznámil so spisovým materiálom. To, že právny zástupca vedľajšieho účastníka považoval za potrebné oznámiť vstup združenia do konania, o predmete ktorého nemal vedomosť, nie je úkonom v konaní, a uplatnené trovy konania za tento úkon nie sú účelne vynaložené.

Odvolačný súd sa vo vzťahu k trovám právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka za úkon právnej služby - prevzatie a príprava zastúpenia zaujal názor, že v prejednávanej veci nemožno hovoriť o trovách účelne vynaložených na uplatnenie alebo bránenie práva. Z plnomocenstva udeleného právnomu zástupcovi vedľajším účastníkom vyplýva, že k prvému úkonu právnej služby - prevzatie a príprava zastúpenia došlo dňa 20.2.2012, v ktorej plnej moci nie je ani uvedená spisová značka predmetného konania, ani označený súd na ktorom má byť konanie vedené. U obsahu plnej moci ani nie je zrejmé pre aké konanie je predmetná plná moc udelená. Je potrebné konštatovať, že ide o všeobecné splnomocnenie vyjadrené ...“na právne zastupovanie vo všetkých konaniach vo veci spotrebiteľských žalôb, v ktorých splnomocniteľ vystupuje ako aktívne alebo pasívne legitimovaný, alebo do ktorých vstúpi ako vedľajší účastník na základe svojho oprávnenia v zmysle § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v platnom znení alebo § 54 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka v platnom znení. Týmto ho splnomocňuje na všetky úkony právnej služby a na všetky s konaním súvisiace úkony, ako aj na úkony spojené so získaním informácií o prebiehajúcich spotrebiteľských konaniach.“... . Z uvedeného je zrejmé, že v čase vstupu do konania vedľajší účastník nepoznal predmet sporu a ani len nemal vedomosť, či v predmetnom konaní bude vôbec zastupovať, čo je zrejmé z dátumu udelenia plnej moci zo dňa 20.2.2012 a listu, ktorým vstúpil vedľajší účastník do tohto konania zo dňa 13.04.2012. Odvolaciemu súdu však nie je jasné ako mohol právny zástupca vedľajšieho účastníka vykonať prípravu zastúpenia, keď samotný vedľajší účastník nevedel, do akého konania vstupuje. Podľa odvolacieho súdu len na základe skutočnosti, že odporcom by mal byť spotrebiteľ, v konaní o ktorom vedľajší účastník nemal ešte vedomosť a bez akejkoľvek bližšej vedomosti o konaní a o predmete a štádiu konania, do ktorého by mal vstúpiť, je prakticky nemožné náležite sa pripraviť na zastupovanie v tej ktorej veci. Trovy, ktoré vznikli vedľajšiemu účastníkovi za uvedený úkon právnej služby, teda nemožno považovať za účelne vynaložené. Odvolací súd nepopiera existenciu úkonu prevzatie a príprava zastúpenia právny zástupcom vedľajšieho účastníka, len za tento úkon vedľajšiemu účastníkovi správne nepriznal náhradu trov právneho zastúpenia z dôvodu, že nespĺňa podmienku účelnosti vynaloženia vyžadovanú § 142 ods. 1 O. s. p..

Vo vzťahu k vnesenej námietke premlčania ako úkonu právnej služby vykonanému právny zástupcom vedľajšieho účastníka má odvolací súd za to, že ani trovy právneho zastúpenia vynaložené vedľajším účastníkom na tento úkon právnej služby nemožno považovať za účelne vynaložené na uplatňovanie alebo bránenie práva, nakoľko tento úkon nebol nevyhnutný pre úspech odporcu vo veci. Z konania pred súdom prvého stupňa totiž nemožno dospieť k záveru, že navrhovateľ vzal žalobu späť na základe tohto úkonu vedľajšieho účastníka, nakoľko navrhovateľ dôvod späťvzatia návrhu nekonkretizoval. Odvolací súd poznamenáva, že jedine navrhovateľ ako pán sporu má právo disponovať so žalobou, čo zahŕňa aj jej späťvzatie či už s uvedením dôvodu alebo bez. Súd pritom v prípade späťvzatia žaloby bez uvedenia dôvodu, neskúma aké dôvody navrhovateľa k späťvzatiu žaloby viedli. V danom prípade nemožno hovoriť o trovách účelne vynaložených na uplatnenie alebo bránenie práva za dôvodné. Záver súdu prvého stupňa o nepriznaní náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi za úkony právnej služby je preto správny.

Z uvedených dôvodov odvolací súd uznesenie v napadnutej časti potvrdil podľa § 219 ods. 1 O. s. p. ako vecne správne.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 a § 142 ods. 1 a § 149 O. s. p.. Navrhovateľovi vznikli trovy právneho zastúpenia za podané vyjadrenie k odvolaniu vedľajšieho účastníka na strane odporkyne. Navrhovateľ si trovy konania v odvolacom konaní vyčíslil vo výške

87,83-€ s DPH, pozostávajúce z 1 úkonu právnej služby vo výške 78,68-€ s DPH a režijného paušálu k právnomu úkonu vo výške 9,16-€ s DPH, ktorých náhradu odvolací súd navrhovateľovi priznal.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.